

عنوان مقاله:

توسعه پایداری اجتماعی شهر از طریق افزایش حس تعلق به مکان کودکان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری- شهر: "از معماری زیست مینا تا آرمانشهر" (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

امینه انجم شعاع - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد کرمان، دانشگاه آزاد کرمان، دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

در جستجوی راهکارهای توسعه پایدار شهری در دهه های گذشته ، بعد اجتماعی پایداری اغلب مغفول مانده و صرفاً دو بعد زیست محیطی و اقتصادی مدنظر بوده است . در عرصه شهر و طراحی شهری برای کودکان، نیل به انسان پایدار و در نتیجه توسعه پایدار بدون توجه به نیاز انسانی کودکان به کیفیت فضا بعنوان زمینه ایجاد الگوهای رفتاری مناسب کودکان برای رسیدن به بالاترین سطح نیازهای عالی انسانی ، ممکن نخواهد بود. یکی از راهکارهای دستیابی به محیط های با کیفیت برای کودکان، ایجاد حس تعلق به مکان می باشد که باعث شکل گیری پایه های ارتباطی قوی کودک و محیط می گردد. در این تحقیق با مرور متون و منابع ، گام هایی در جهت یافتن معیارهای کیفی در ارتقاء حس تعلق به مکان در هر کدام از سه جنبه عوامل ایجاد کننده حس تعلق به مکان یعنی عوامل ادراکی - شناختی ، اجتماعی - عملکردی و انسانی - عاطفی برداشته شد. در سطح عوامل ادراکی -شناختی با ایجاد تصویر ذهنی مطلوب با خوانایی ، حس زیبایی شناسی و کاراکتر مکان و در سطح عوامل اجتماعی -عملکردی با ایجاد رضایت مندی از مکان، بوسیله امنیت ، ایمنی و تعلق به جمع داشتن و در سطح عوامل انسانی -عاطفی با دستیابی به هویت انسانی از طریق ایجاد قلمرو و خلوت و استفاده از نمادها و نشانه ها و ارزش ها و عقاید مردمی برای رسیدن به پایداری اجتماعی راهکارهایی ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، کودک، شهر پایدار، انسان پایدار، توسعه پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897571>

